

Den Haag, 12 mei 2017

Hierbij treft u mijn reactie aan op de klacht van E.V. te Amsterdam van 7 april 2017, ingekomen bij de Commissie VWS van de Tweede Kamer.

Uit de bijgevoegde brief van E.V. te Amsterdam begrijp ik dat E.V. tijdens een behandeling bij een vervangende tandarts opmerkte dat deze tandarts en evenmin zijn assistent het Nederlands goed beheerste en er tijdens de behandeling onderling slecht Engels gesproken werd. E.V. meent dat iemand die in Nederland zijn beroep uitoefent en daarbij direct met Nederlandse burgers te maken heeft de Nederlandse taal voldoende dient te beheersen.

Voor wat betreft de beroepen in de gezondheidszorg merk ik hierover het volgende op:

De Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz) verplicht de zorgaanbieder om goede zorg aan te bieden. Zorg moet in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht zijn; als ook tijdig worden verleend en zijn afgestemd op de reële behoefte van de cliënt. Tevens moeten de rechten van de cliënt zorgvuldig in acht worden genomen en moet de cliënt met respect worden behandeld. Het betekent voorts dat zorgaanbieders bevoegd en voldoende bekwaam (gekwaliceerd) moeten zijn om die zorg te verlenen en dat zij moeten handelen in overeenstemming met de op hen rustende verantwoordelijkheid voortvloeiende uit de professionele standaard.

Deze zorgplicht houdt in dat zorgaanbieders, die in de Nederlandse gezondheidszorg werkzaam zijn, voldoende de Nederlandse taal moeten beheersen om met patiënten en collega's te kunnen communiceren. Deze zorgplicht geldt voor alle zorgaanbieders, die in Nederland werkzaam zijn, ongeacht of de zorgverlener een Nederlands dan wel een buitenlands diploma heeft.

Voor beroepen waarvoor op grond van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) een registratieplicht geldt (arts, tandarts, verpleegkundige etc.) geldt sinds 1 januari 2017 dat inschrijving in één van de registers, geweigerd wordt indien de aanvrager de Nederlandse taal niet voldoende beheerst om zijn beroep in Nederland uit te kunnen oefenen. Dit betekent dat een ieder, zowel Nederlandse als buitenlandse gediplomeerden, aan moet tonen de Nederlandse taal voldoende te beheersen. De bewijsstukken voor de controle op beheersing van het Nederlands en de niveaus van de taalbeheersing zijn per beroepsgroep uitgewerkt in het Registratiebesluit BIG.

Het voorgaande betekent dat het na 1 januari 2017 niet meer voor kan komen dat een zorgaanbieder, waarvoor een BIG registratieplicht geldt, die het Nederlands onvoldoende beheerst, wordt ingeschreven in het BIG-register om zijn beroep uit te oefenen.

Voor 1 januari 2017 was de beheersing van de Nederlandse taal in de zorg uitsluitend ter beoordeling van de werkgever bij aanname.

De zorgaanbieder is ingeval hij of zij het Nederlands onvoldoende beheerst aanspreekbaar op basis van artikel 2 Wkkgz in het kader van de plicht tot het aanbieden van goede en veilige zorg.

De Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) kan bestuursrechtelijke maatregelen opleggen als zij van oordeel is dat de zorg van onvoldoende niveau is. De IGZ kan een zorgaanbieder bijvoorbeeld een aanwijzing geven om verbetermaatregelen te nemen. Wanneer er sprake is van

gevaar voor de veiligheid of gezondheid van cliënten of patiënten, kan de IGZ een bevel opleggen.

De heer E.V. zal een afschrift ontvangen van de onderhavige brief. Daarnaast is hij per mail benaderd met het advies om de kwestie te melden bij het Landelijk Meldpunt Zorg (onderdeel van de IGZ). Dit meldpunt kan hem verder helpen met zijn klacht.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M.J. van Rijn